

(Var är Samuel?.doc)
Varnings signaler för de unga

Var är Samuel? S 341

Kommentar

Saul i hans relation till Samuel mönsterbildande för de ungas förhållande till sina andliga förebilder. Gemensam nämnare då och nu; Guds absoluta auktoritet.

I övrigt frihandsteckning av Saul och Samuel för att passa EG:s ärende. (Exempelvis framställs Samuel som fattig och ringa 341)

EG:s ärende

1 Tidig gudsfruktan viktig och av bestående värde. Vad mskan gör påverkar hur hon tänker. Relationen till medmänniskan har betydelse för relationen till Gud. Andlighet påverkar omgivningen.

2 En kristen ung människa har ett ansvar. Ansvarets grund är ödmjukhet, att vara barnslig och from, att lyssna på "de heligas råd" högre än på egen uppfattning, inte vara självsvåldig. (EG befarar andlig utveckling åt fel håll ´småsynder, skämt oh gyckel, fåfänga och ärelystnad, världskarlek oh hjärtats utsvävningar´ 346) Att man skall leva som man lär inte minst på grund av påverkans betydelse.

3 Varna för avfall

(idealtillståndet "denna tid av tårar och bön, då själen darrar under känslan av egen svaghet, är ofta nog den skönaste i människans liv. Då yngligen frågar sin far till råds och dottern sin moder...)

Varning för att man inte ser upp med sina handlingar (mskan blir nämligen vad hon gör)

Varning för att att längta efter oberoende

Varning för att förlora det barnsliga sinnet och det fromma hjärtat.

Varning för att förlora det klara samvetet och det okränkta sanningssinnet. 347

4 Redovisa avfallets följder för kristna ungdomar

Man blir förhärdad

Gud sänder villfarelse så att man tror på lögnen

Man kan bli hädare och som sådan lik antikristerna i 1 Joh.

Bibelanknytningarna

Dels låter EG relationen Saul – Samuel spegla relationen kristna ungdomar till deras andliga förebilder. Citat där det passar bäst. Dels citerar EG allmänna bibliska sanningar. Här markerade med @

@*** Matt 5:23 s 344 f Hans herre svarade honom: 'Rätt så, du gode och trogne tjänare! När du var satt över det som ringa är, var du trogen; jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje. (ingår i citat)

@* Luk 15:11-24 s 342 Ytterligare sade han: "En man hade två söner. 12 Och den yngre av dem sade till fadern: 'Fader, giv mig den del av förmögenheten, som faller på min lott.' Då skiftade han sina ägodelar mellan dem. 13 Och icke lång tid därefter lade den yngre sonen allt sitt tillhopp och for långt bort till ett främmande land. Där levde han i utsvävningar och förfor så sin förmögenhet. 14 Men sedan han hade slösat bort allt, kom en svår hungersnöd över det landet, och han begynte lida nöd. 15 Då gick han bort och gav sig under en man där i landet, och denne sände honom ut på sina marker för att vakta svin. 16 Och han åstundade att få fylla sin buk med de fröskidor som svinen åto; men ingen gav honom något. 17 Då kom han till besinning och sade: 'Huru många legodrängar hos min fader hava icke bröd i överflöd, medan jag har förgås av hunger! 18 Jag vill stå upp och gå till min fader och säga till honom: Fader, jag har syndat mot himmelen och inför dig; 19 jag är icke mer värd att kallas din son. Låt mig bliva såsom en av dina legodrängar.' 20 Så stod han upp och gick till sin fader. Och medan han ännu var långt borta, fick hans fader se honom och ömkade sig över honom och skyndade emot honom och föll honom om halsen och kysste honom innerligt. 21 Men sonen sade till honom: 'Fader, jag har syndat mot himmelen och inför dig; jag är icke mer värd att kallas din son.' 22 Då sade fadern till sina tjänare 'Skynden eder att taga fram den yppersta klädnaden och kläden honom i den, och sätten en ring på hans hand och skor på hans fötter. 23 Och hämta den gödda kalven och slakta den, så vilja vi äta och göra oss glada. 24 Ty denne min son var död, men har fått liv igen; han var förlorad men är återfunnen.' Och de begynte göra sig glada. (illustrerar att arv inte gör mskan lycklig)

*** 2 Tim 3:15 s 341 och du känner från barndomen de heliga skrifter som kunna giva dig vishet, så att du bliver frälst genom den tro du har i Kristus Jesus.

@*** Hebr 3:13 s 345 utan förmanen varandra alla dagar, så länge det heter "i dag", på det att ingen av eder må bliva förhärdad genom syndens makt att bedraga.

@*** 2 Mos 2:12 s 344 Hedra din fader och din moder, för att du må länge leva i det land som HERREN, din Gud, vill giva dig.

* 1 Sam 10:1 s 342 Och Samuel tog sin oljeflaska och göt olja på hans huvud och kysste honom och sade: "Se, HERREN har smord dig till furste över sin arvedel. (lös anknytning)

*** 1 Sam 10:22 s 342 Då frågade de HERREN ännu en gång: "Har någon mer kommit hit? HERREN svarade: "Han har gömt sig bland trossen." (huvudexemplet på Sauls ödmjukhet)

* 1 Sam 10:23 s 342 Då skyndade de dit och hämtad honom därifrån, och när han nu trädde fram bland folket, var han huvudet högre än allt folket.

*** 1 Sam 13:5 s 346 Under tiden hade filistéerna församlat sig för att strida mot Israel: trettio tusen vagnar och sex tusen ryttare, och fotfolk så talrikt som sanden på havets strand; och de drogo upp och lägrade sig vid Mikmas, öster om Bet-Aven.

*** 1 Sam 13:8 s 346 När han nu hade väntat sju dagar, intill den tid Samuel hade bestämt men Samuel likväl icke kom till Gilgal, begynte folket skingra sig och gå ifrån honom.

*** 1 Sam 13:12 s 346 då tänkte jag: Nu komma filistéerna hitned mot mig i Gilgal, och jag har ännu icke bönfallit inför HERREN. Då tog jag mod till mig och offrade brännoffret."

*** 1 Sam 13:13 s 343 Samuel sade till Saul: "Du har handlat dåraktigt. Du har icke hållit det bud HERREN, din Gud, har givit dig; eljest skulle HERREN hava befåst ditt konungadöme över Israel för evig tid.

*** 1 Sam 13:14 s 345 Men nu skall ditt konungadöme icke bliva beståndande. HERREN har sökt sig en man efter sitt hjärta, och honom har HERREN förordnat till furste över sitt folk, eftersom du icke har hållit vad HERREN bjöd dig."

*** 1 Sam 15:13 s 347 När nu Samuel kom till Saul, sade Saul till honom: "Vålsignad vare du av HERREN. Jag har nu fullgjort HERRENS befallning."

*** 1 Sam 15:26-29 Samuel sade till Saul: "Jag vänder icke tillbaka med dig; ty då du har förkastat HERRENS ord, har HERREN ock förkastat dig, så att du icke längre får vara konung över Israel." 27När nu Samuel vände sig om för att gå, fattade han i hörnet på hans mantel, och den rycktes sönder. 28Och Samuel sade till honom: "HERREN har i dag ryckt Israels konungarike från dig och givit det åt en annan, som är bättre än du. 29Och den Härlige i Israel ljuger icke och ångrar sig icke; ty han är icke en människa, så att han skulle kunna ångra sig."

*** 1 Sam 15:35 Och Samuel ville icke mer se Saul så länge han levde, ty Samuel sörjde över Saul, eftersom HERREN ångrade att han hade gjort Saul till konung över Israel.

*** 1 Sam 28:11 s 341 Kvinnan frågade: "Vem skall jag då mana upp åt dig?" Han svarade: "Mana upp Samuel åt mig."

*** 1 Sam 28:13-19 Konungen sade till henne: "Frukta icke. Vad är det då du ser?" Kvinnan svarade Saul: "Jag ser ett gudaväsen komma upp ur jorden." 14Han frågade henne: "Huru ser han ut?" Hon svarade: "Det är en gammal man som kommer upp, höljd i en kåpa." Då förstod Saul att det var Samuel, och böjde sig ned med ansiktet mot jorden och bugade sig. 15Och Samuel sade till Saul: "Varför har du stört min ro och manat mig upp?" Saul svarade: "Jag är i stor nöd: filistéerna hava begynt krig mot mig, och Gud har vikit ifrån mig och svarar mig icke mer, varken genom profeter eller genom drömmar. Därför har jag kallat dig upp, på det att du må låta mig veta vad jag skall göra." 16Men Samuel svarade: "Varför frågar du mig, då nu HERREN har vikit ifrån dig och blivit din fiende? 17HERREN har efter sitt behag gjort vad han hade sagt genom mig: HERREN har ryckt riket ur din hand och givit det åt en annan, åt David. 18Eftersom du icke hörde HERRENS röst och icke lät Amalek känna hans vredes glöd, därför har HERREN nu gjort dig detta. 19HERREN skall giva både dig och Israel i filistéernas hand, och i morgon skall du med dina söner vara hos mig; ja, också Israels läger skall HERREN giva i filistéernas hand."

*** 1 Sam 28:19 s 348 HERREN skall giva både dig och Israel i filistéernas hand, och i morgon skall du med dina söner vara hos mig; ja, också Israels läger skall HERREN giva i filistéernas hand."

*** 1 Kon 3:9 s 344 Så giv nu din tjänare ett hörsamt hjärta, så att han kan vara domare för ditt folk och skilja mellan gott och ont; ty vem förmår väl eljest att vara domare för detta ditt stora folk?"

@*** Amos 8:12 s 348 Då skall man driva omkring från hav till hav, och från norr till öster, och färdas hit och dit för att söka efter HERRENS ord, men man skall icke finna det.

*** Matt 27:5 s 348 5Då kastade han silverpenningarna i templet och gick sin väg. Sedan gick han bort och hängde sig. (Allusion)

@*** 1 Joh 2:18 f s 348 Mina barn, nu är den yttersta tiden. I haven ju hört att en antikrist skall komma, och redan hava många antikrister uppstått; därav förstå vi att den yttersta tiden är inne. 19Från oss hava de utgått, men de hörde icke till oss, ty hade de hört till oss, så hade de förblivit hos oss. Men det skulle bliva uppenbart att icke alla höra till oss.

Varnings signaler för de unga 1

Var är Samuel? S 341

eller Ett ögonblick hos spåkvinnan i Endor?

Ungdomsföredrag av E. G—n.

»Mana Samuel fram åt mig!» 1 Sam. 28:11.

1 Sam 28:11 s 341 Kvinnan frågade: "Vem skall jag då mana upp åt dig?" Han svarade: "Mana upp Samuel åt mig."

Den från moderlivet helgade och Herren så varmt tillgivne Samuel hade ända till sin död ett stort inflytande över såväl konungen som folket. Och Saul, som i början höll sig mycket nära den vördade gudsmannen, har heliga intryck från denna för hans liv så viktiga beröring med Herren.

1:o En tidig gudsfruktan har en genomgående och hela livet omfattande betydelse, och ett kommande släkte får skörda välsignelsen och frukten av ett liv, som mognat fram ur heliga uppsåt i barndomens dagar, liksom den från blomsterknoppen utbildade frukten. Fastän fattig och ringa var Samuel dock en trogen förvaltare av det arv, nämligen en levande gudsfruktan, som hans bedjande moder, Hanna, hade överlämnat honom; och i likhet med Josef, Daniel, Timoteus m. fl., vilka »från barndomen känt de heliga skrifterna»,

2 Tim 3:15 s 341 och du känner från barndomen de heliga skrifter som kunna giva dig vishet, så att du bliver frälst genom den tro du har i Kristus Jesus.

bevarade han sin väg ren och vann därigenom livets sanna värdighet, då det för honom alltid var viktigare att höra väl än att tala stort. **(341 sen 342)**

Unge vän! Försumma ej din ungdoms vår! Följ Andens milda dragande till det heliga och sköna, liksom naturen springer upp i vår solens värme. Dröj icke att fullborda heliga uppsåt!

Efterkommen frukt mognar sällan; och det innebär alltid en förlust för människan att komma sent. Den, som först på ålderdomen och sedan han inövat dåliga vanor, lämnar sitt hjärta åt Herren, kan icke gärna vinna någon större grad av fullkomlighet. Att tidigt lägga en god grund för livet och att så

vinna tid för karaktärens utbildning är av större vikt än vanskelig rikedom. Det största arv kan icke göra den människa lycklig, som är en förlorad son. Luk. 15.

Luk 15:11-24 s 342 Ytterligare sade han: "En man hade två söner. 12Och den yngre av dem sade till fadern: 'Fader, giv mig den del av förmögenheten, som faller på min lott.' Då skiftade han sina ägodelar mellan dem. 13Och icke lång tid därefter lade den yngre sonen allt sitt tillhopp och for långt bort till ett främmande land. Där levde han i utsvävningar och förfor så sin förmögenhet. 14Men sedan han hade slösat bort allt, kom en svär hungersnöd över det landet, och han begynte lida nöd. 15Då gick han bort och gav sig under en man där i landet, och denne sände honom ut på sina marker för att vakta svin. 16Och han åstundade att få fylla sin buk med de fröskidor som svinen åt; men ingen gav honom något. 17Då kom han till besinning och sade: 'Huru många legodrängar hos min fader hava icke bröd i överflöd, medan jag har förgås av hunger! 18Jag vill stå upp och gå till min fader och säga till honom: Fader, jag har syndat mot himmelen och inför dig; 19jag är icke mer värd att kallas din son. Låt mig bli såsom en av dina legodrängar.' 20Så stod han upp och gick till sin fader. Och medan han ännu var långt borta, fick hans fader se honom och ömkade sig över honom och skyndade emot honom och föll honom om halsen och kysste honom innerligt. 21Men sonen sade till honom: 'Fader, jag har syndat mot himmelen och inför dig; jag är icke mer värd att kallas din son.' 22Då sade fadern till sina tjänare 'Skynden eder att taga fram den yppersta klädnaden och kläden honom i den, och sätten en ring på hans hand och skor på hans fötter. 23Och hämta den gödda kalven och slakta den, så vilja vi äta och gör oss glada. 24Ty denne min son var död, men har fått liv igen; han var förlorad men är återfunnen.' Och de begynte göra sig glada.

Det viktigaste för din framtid är du själv.

2:o Det stora ansvaret. Sin med jubel hälsade konung hade Israel emottagit välsignad genom Herrens profet, Samuel; och i början av sin regering var Saul ej allenast segerrik utan även ödmjuk. 1 Sam. 10:23.

1 Sam 10:23 s 342 Då skyndade de dit och hämtad honom därifrån, och när han nu trädde fram bland folket, var han huvudet högre än allt folket.

Och så länge hans hjärta liksom hängde vid de läppar, som vidrört honom, 10:1,

1 Sam 10:1 s 342 Och Samuel tog sin oljeflaska och göt olja på hans huvud och kysste honom och sade: "Se, HERREN har smört dig till furste över sin arvedel. 1 Sam 10:1

vilade Guds kraft över honom, och han hade soldater, vilkas hjärtan Gud hade rört». 10:26.

1 Sam 10:26 s 342Också Saul gick hem till Gibea; och honom följde en härskara av män vilkas hjärtan Gud hade rört. 1 Sam 10:26

Ty det är alltid så, att den omgivning, som Herren anförtrott oss, skall förr eller senare uppenbara något av den ande, som besjalar oss, och det kan finnas personligheter, som stå eller falla med oss. Endast den konung, som själv har blivit rörd av den helige Ande, kan hoppas att människohjärtan skola röras av Gud genom honom. Vårt inflytande över själarna står i förhållande till Guds inflytande över oss.

Har du blivit rörd av den helige Ande till seger över människornas hjärtan? Så länge du vandrar i den ödmjuka anden, som drev Saul att gömma sig ibland trossen,

1 Sam 10:22 s 342 Då frågade de HERREN ännu en gång: "Har någon mer kommit hit? HERREN svarade: "Han har gömt sig bland trossen." 1 Sam 10:22

skall Herren uppenbara sig själv igenom dig, och människor, »vilkas (342 sen 343) hjärtan Gud har rört», skola omgiva ditt segertåg med kärlekens jubel. Den enda säkra vägen att göra sina medmänniskor lyckliga, är att själv vara lycklig; och det går bäst för den, som är genomträngd av heligt allvar, att göra omgivningen allvarlig. Du kanske delvis erfarit något av den ande, som vilade över Saul, och det hade varit bäst för dig att vara omedveten därom. Det dröjde icke länge, förrän Samuel med blödande hjärta måste bestraffa Saul för hans egenmäktiga tilltag att, ehuru därtill oberättigad, frambära det i lagen föreskrivna brännoffret. Och Samuel sade: »Du har dåraktigt handlat, du har icke iakttagit. Herrens, din Guds, befallning såsom han har befallt dig, ty då skulle Herren hava stadfäst ditt konungadöme i Israel till evig tid.»

1 Sam 13:13 s 343 Samuel sade till Saul: "Du har handlat dåraktigt. Du har icke hållit det bud HERREN, din Gud, har givit dig; eljest skulle HERREN hava befäst ditt konungadöme över Israel för evig tid.

Detta var första, steget: självsvåldigt övergrepp. Saul kallar det förstånd, Samuel kallar det för dårskap. »Du har dåraktigt handlat.»

Sen här, unga vänner, vilket ansvar det vilar över oss att lyda sanningen och sätta de heligas råd högre än vår egen uppfattning. Det har en större betydelse för människans liv, än hon själv tror, att sorgfälligt bevara och under helig bävan utverka varje heligt intryck av Gud i sin själ. Och endast genom att bevaras i det ödmjuka, barnsliga och fromma sinnet kunna unga män bevara sitt konungadöme och vinna livets högsta mål. Om denne Saul, som en gång gömde sig ibland trossen, hade bevarat sin egen själ i denna ödmjuka ställning, tror jag, att han icke behöft stå här som ett varnande exempel på en man, som genom förhastande i ett ögonblick förverkade sin höga uppgift. Ty bakom varje sådant misstag, som den varmhjärtade ungdomen torde vara särskilt utsatt för, ligger vanligtvis ett hjärtas hemliga brott mot heliga förbindelser. (343 sen 344)

3 :o. Det hemliga avfallet. En sådan handling, som denna, hade icke varit möjlig de första dagarna efter hans invigning. Känslan av att ett så heligt ansvar hade blivit lagt på en av de ringaste ibland folket väckte en helig räddhåga i hans hjärta och

för hans ögon stod bilden av den i Herrens tjänst grånade Samuel. Han omfattade sin rådgivare med något av den barnsliga fruktan, som det ännu jämförelsevis oskyldiga barnet känner för sin fader; och kanske han, där han låg ibland trossen, grät och bad till Gud såsom Salomo: »Giv nu din tjänare ett hörsamt hjärta!»

1 Kon 3:9 s 344 Så giv nu din tjänare ett hörsamt hjärta, så att han kan vara domare för ditt folk och skilja mellan gott och ont; ty vem förmår väl eljest att vara domare för detta ditt stora folk?"

Ej under, att folket jublade, då Saul den gången uppenbarades i deras mitt. Denna tid av tårar och bön, då själen darrar under känslan av egen svaghet, är ofta nog den skönaste i människans liv. Då ynglingen frågar sin gamle far till råds och dottern sin moder: »Hur skall jag göra?» äro de vanligtvis klokare i sin enfald, än då ynglingen aldrig känner behov av att skriva hem eller fråga sin fader om något.

De flesta tyckas vara av den meningen, att vårt förhållande till de människor, som med kärlek omfatta oss, icke har någon inverkan på vårt liv i Gud. Men detta är en stor villfarelse. Överträdelsen av Herrens bud: »Hedra din fader och din moder»

2 Mos 2:12 s 344 Hedra din fader och din moder, för att du må länge leva i det land som HERREN, din Gud, vill giva dig.

straffar förvisso sig själv genom den inverkan, som den har på vårt sinnelag. Överträdelsen är icke blott en handling, varigenom människan ådrager sig skuld inför Gud, utan den skadar även i sin mån den inre människan. Och den, som utan förebråelse kan såra sina föräldrar, skall snart utan förebråelse även kunna såra den himmelske Faderns hjärta. Ty människan kan ju ändå aldrig, hur hon än må uppfatta sin ställning, komma ifrån sig själv. Och det är så naturligt, att den, som icke är trogen i det jordiska, ej kan vara **(344 sen 345)** trogen i det himmelska.

Matt 5:23 s 344 f Hans herre svarade honom: 'Rätt så, du gode och trogne tjänare! När du var satt över det som ringa är, var du trogen; jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje.

Ty jag själv är ju alltid den samme, antingen jag rör mig på det ena eller andra området. Ett värdigt förhållande till mina föräldrar, mina lärare och mina rådgivare är för mitt andliga liv lika viktigt som trohet i predikoämbetet.

Det kan i betydande utsträckning sägas, att människan bliver, vad hon gör. Det är alldeles klart, att den synd, som utövas, alltid stärker en motsvarande lidelse i våra hjärtan, och att människan genom fortsatt utövning av synden växer tillsammans med den.

Får icke alltid människans hela inre och yttre liv en bestämd prägel av det, som hon utövar? — Och min fulla övertygelse är, att olydnad och trots emot överordnade är en av orsakerna till de hastiga avfallen ibland vår tids ungdom. Ty hur skall den, som ej har tillbörlig aktning för en Samuel, kunna visa någon aktning för Gud? Ringaktning för Samuel ledde Saul till att överträda Herrens i lagen givna föreskrift, att prästen och ingen annan skulle förvalta offerttjänsten. Och den bästa vän, som han hade på jorden, måste avkunna Herrens dom: Nu skall ditt konungarike icke bliva bestående.

1 Sam 13:14 s 345 Men nu skall ditt konungadöme icke bliva bestående. HERREN har sökt sig en man efter sitt hjärta, och honom har HERREN förordnat till furste över sitt folk, eftersom du icke har hållit vad HERREN bjöd dig.”

Detta är det sorgliga slutet på själens ringaktning av heliga förbindelser.

Min samvetsfråga till eder, unga syskon, är, om I stån i samma förhållande nu som förr till de många tvivelaktiga ting, som komma i de kristnas väg? Vi leva under en tid, då många saker, som vi hava betraktat med avsky, börja bliva ej endast tillåtna, utan till och med eftersökta inom församlingen; och tidsandan, som icke gör »bagateller» till samvets sak, fördärvar de ungas samveten, så att de missledas, såsom järnet drager magnetnålen från sin rätta riktning i sjömannens kompass. Ebreerbrevets författare varnar oss för hjärtats **(345 sen 346)**

förhärdelse genom syndens bedrägeri.

Hebr 3:13 s 346 utan förmanen varandra alla dagar, så länge det heter ”i dag”, på det att ingen av eder må bliva förhärdad genom syndens makt att bedraga.

Och vårt samvete kan icke förbliva Herrens röst, om det påverkas av främmande inflytelser. När Saul såg, hur »folket skingrade sig» och »Filisteerna voro samlade emot honom», överträdde han både Guds lag och samvetets bud, ty han ville betrygga sin egen ställning.

Men det synes icke, att samvetet förebrådde honom. Det var ett genomgående avfall i Sauls inre. Han kunde icke vara Herrens furste.

1 Sam 13:8 s 346 När han nu hade väntat sju dagar, intill den tid Samuel hade bestämt men Samuel likväl icke kom till Gilgal, begynte folket skingra sig och gå ifrån honom.

1 Sam 13:5 s 346 Under tiden hade filistéerna församlat sig för att strida mot Israel: trettio tusen vagnar och sex tusen ryttare, och fotfolk så talrikt som sanden på havets strand; och de drogo upp och lägrade sig vid Mikmas, öster om Bet-Aven.

Kanske du är en av dem, som icke taga det så noga som förr; och du har kanske icke samma vördnad som förr för dem, som bära din själ på sitt hjärta. Längtan efter oberoende har börjat slita många band, som enligt ditt förmenande ej endast äro överflödiga, utan till och med hämmande för den fria utvecklingen; och lik Saul är du »dristig» nog att utan Herrens mun avgöra tvivelaktiga ting. 1 Sam. 13:12.

1 Sam 13:12 s 346 då tänkte jag: Nu komma filistéerna hitned mot mig i Gilgal, och jag har ännu icke bönfallit inför HERREN. Då tog jag mod till mig och offrade brännoffret."

Att du skulle rådföra dig med en Samuel eller hava tålmod att följa de gamles råd, det vågar jag väl icke hoppas nu, när du börjat vakna till insikt om din stora begåvning och med förtjusning följer ditt eget utbildade omdöme. Men om du vill vara kristen, borde du väl ändå fråga din Gud. Dock, det är ju så, att den, som skall ut i stormen, far utan mästaren.

Såsom masken kryper under barken och skär av trädets savgångar, skola de »småsynder», skämt och gyckel, fåfänga och ärelystnad, världskärlek och hjärtats utsvävningar, för vilka en trolös ande öppnar dörren, småningom döda varje helig känsla och varje heligt behov i din själ. Människan kan tillåta sig mycket avskyvärda saker, då hon anser det vara viktigare, hurudan man ser ut, än vad man är. Men ack, det är solnedgången av hjärtats dag, då själen börjat följa **(346 sen 347)** sina lustar, och sorgens, medlidandets skuggor falla över Samuels ansikte. Så länge du vandrade i Herrens fruktan, var du så lycklig ibland Jesu vänner, och det var så roligt att träffa dem. Varifrån kommer detta vemod, som nu vilar över oss? Du säger: »Jag har verkställt Herrens ord!» I Sam. 15.

1 Sam 15:13 s 347 När nu Samuel kom till Saul, sade Saul till honom: "Välsignad vare du av HERREN. Jag har nu fullgjort HERRENS befallning."

Men jag frågar tillbaka: Var är det barnsliga sinnet och det fromma hjärtat? Var är det klara samvetet och det okränkta sanningssinnet? Var är din oskuld, din frid, din tro, din Gud? Och var är du själv?

4:o. Då nattens skuggor falla. När Saul stolt kom ingen från segern över Amalek, var han genom sin olydnad förkastad av Herren. Och från den dagen synes han icke vara den heliga vänskapen värdig; ej heller kunde han i ringaste mån motsvara

densamma. »Och Samuel sade till Saul: Jag vänder icke tillbaka med dig. Emedan du har förkastat Herrens ord, har Herren ock förkastat dig, att du icke skall vara konung över Israel. Och då Samuel vände sig om för att gå sina färde, fattade han i fällan av hans mantel, och den revs sönder. Och Samuel sade: »Herren har i dag rivit Israels konungadöme ifrån dig och givit det åt en annan, som är bättre än du.» 1 Sam. 15:26—29.

1 Sam 15:26-29 Samuel sade till Saul: "Jag vänder icke tillbaka med dig; ty då du har förkastat HERRENS ord, har HERREN ock förkastat dig, så att du icke längre får vara konung över Israel." 27När nu Samuel vände sig om för att gå, fattade han i hörnet på hans mantel, och den rycktes sönder. 28Och Samuel sade till honom: "HERREN har i dag ryckt Israels konungarike från dig och givit det åt en annan, som är bättre än du. 29Och den Härlige i Israel ljuger icke och ångrar sig icke; ty han är icke en människa, så att han skulle kunna ångra sig."

Och medan Saul kämpade för att återvinna sin förlorade ställning, satt Samuel i Rama och grät. »Ty han sörjde över Saul.» 15:35.

1 Sam 15:35 Och Samuel ville icke mer se Saul så länge han levde, ty Samuel sörjde över Saul, eftersom HERREN ångrade att han hade gjort Saul till konung över Israel.

Se här en man, som varit smord till konung, se här en en gång så ödmjuk själ, som hade stått i beröring med de renaste andar, sluta sina dagar i vantrons och förtvivlans natt.

1 Sam 28:13-19 Konungen sade till henne: "Frukta icke. Vad är det då du ser?" Kvinnan svarade Saul: "Jag ser ett gudaväsen komma upp ur jorden." 14Han frågade henne: "Huru ser han ut?" Hon svarade: "Det är en gammal man som kommer upp, hölj i en kåpa." Då förstod Saul att det var Samuel, och böjde sig ned med ansiktet mot jorden och bugade sig. 15Och Samuel sade till Saul: "Varför har du stört min ro och manat mig upp?" Saul svarade: "Jag är i stor nöd: filistéerna hava begynt krig mot mig, och Gud har vikit ifrån mig och svarar mig icke mer, varken genom profeter eller genom drömmar. Därför har jag kallat dig upp, på det att du må låta mig veta vad jag skall göra." 16Men Samuel svarade: "Varför frågar du mig, då nu HERREN har vikit ifrån dig och blivit din fiende? 17HERREN har efter sitt behag gjort vad han hade sagt genom mig: HERREN har ryckt riket ur din hand och givit det åt en annan, åt David. 18Eftersom du icke hörde HERRENS röst och icke lät Amalek känna hans vredes glöd, därför har HERREN nu gjort dig detta. 19HERREN skall giva både dig och Israel i filistéernas hand, och i morgon skall du med dina söner vara hos mig; ja, också Israels läger skall HERREN giva i filistéernas hand."

Och han, som stödd av heliga förbindelser, börjat en lysande bana, famlar i den hopplösa natten över Samuels grift vid en spåkvinnas hand. Hans vän och rådgivare Samuel har gått till en värld, där inga modershjärtan brista och ingen natt skall vara mer. **(347 sen 348)** Och Saul, som redan under livstiden hade brutit sitt förbund med Samuel, började känna sig ensam i världen; och genombävad av aningar om det sorgliga slutet, söker han ersättning för den gudomliga uppenbarelsen i spritismens »glåmiga ljus».

Han ville tala med Samuel. Alla andra och allt annat var intet emot Samuel. »Samuel! Samuel!» Och djävulen möter honom i Samuels förklädnad och bekräftar Herrens dom: »I morgon skola du och dina söner dö.» 1 Sam. 28. O, hur hemskt, då både himmel och

helvete» mötas för att besegla syndarens dom!

1 Sam 28:19 s 348 HERREN skall giva både dig och Israel i filistéernas hand, och i morgon skall du med dina söner vara hos mig; ja, också Israels läger skall HERREN giva i filistéernas hand.”

Det har aldrig funnits en tid så avgörande som den närvarande för vårt unga släkte. En tvivlets och otrons ande ruvar över oss.

Oärlighet och trots emot sanningen ha allaredan förhärdat mången yngling; och efter mången Judas, som lämnat lärjungahopen, går en demon med snaran och repet i sin hand.

Matt 27:5 s 348 5Då kastade han silverpenningarna i templet och gick sin väg. Sedan gick han bort och hängde sig.

Jag blir riktigt förskräckt, då ljuset faller på dem, som famla genom natten till skuggornas hem. Och då jag tänker på, att dessa hädare lågo på sina knän en gång och likt Samuel bådo till Gud, kan mitt hjärta brista av sorg. Johannes säger, att många antikrister hade utgått ifrån dem.

1 Joh 2:18 f s 348 Mina barn, nu är den yttersta tiden. I haven ju hört att en antikrist skall komma, och redan hava många antikrister uppstått; därav förstå vi att den yttersta tiden är inne. 19Från oss hava de utgått, men de hörde icke till oss, ty hade de hört till oss, så hade de förblivit hos oss. Men det skulle bliva uppenbart att icke alla höra till oss.

Och många fritänkare hava gått ut från de kristnas led. Den tid närmar sig, då Gud sänder så kraftig villfarelse över dem, som ej velat emottaga kärlek till sanningen, att de skola tro lögnen. Men ock en tid, »då de skola stappla ifrån hav till hav och söka efter Herrens ord, men icke finna det.»

Amos 8:12 s 348 Då skall man driva omkring från hav till hav, och från norr till öster, och färdas hit och dit för att söka efter HERRENS ord, men man skall icke finna det.

Är du trött vid våra förmaningar? Skämtar du med den kristliga sången? Hav tålamod! Snart ha vi gått till en annan värld. Men vill du undfly Sauls ändalykt, såra icke den Samuel, som Her (**348 sen 349**) ren givit dig i en gammal fader, en grånad kristen eller en ungdomsvän! Vinnlägg dig om att vara ett värdigt föremål för hans kärlek och för hans brinnande böner. Slut dig nära till var och en, som kan göra dig bättre, och krossa icke våra hjärtan genom att övergiva Herren.

Var trogen! Krossa icke de hjärtan, som röras av deltagande för dig! Den tid skall komma, då du gärna ville gräva upp deras stoft ur mullen. Kanske deras bild, som du sviket, skall föresväva dig likt Samuels ande för Saul och du ligga såsom död av ångest över en trampad kärlek. Du står vid din moders grav och längtar förgäves efter

att se en skymt av det kära ansiktet. Bilden och minnet av henne, som var långt bättre och älskade mer än du själv trodde, framstår för din själ i nytt ljus. Hon är borta nu. Du oroas väl icke nu av hennes fotsteg? »Ack», säger du, »jag behöver intet annat medium för att framkalla hennes bild än minnet av vad hon själv var för mig.»

Unge vän, förlåt jag frågar dig: »Hur står du i förhållande till de personer, som hava uppoffrat sig för dig?» Mången liknar en drucken man, som med eder och förbannelser lönar dem, som i farans stund våga sitt liv för honom. Ej under, om de en gång, när nattens skuggor falla över dem, skola med ångest fråga efter en Samuel.

Sedan de hava slitit alla heliga förbindelser, återstår intet annat sällskap för dem än samvetets anklagelser och de andemakter, som fört dem in i de fallnas boning. Och i denna fasansfulla omgivning skola många tusen föraktare ropa: Var är Samuel?